

ע"פ 9055/15 - סיסאי רטה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 9055/15 - א'

לפני: כבוד השופט צ' זילברטל

המבקש: סיסאי רטה

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי
מרכז-לוד בת"פ 53470-12-14 שניתנה ביום
24.11.2015 על ידי כב' השופטת ד' עטר

תאריך הישיבה: כ"ה בטבת התשע"ו (6.1.2016)

בשם המבקש: עו"ד גיל גבאי
בשם המשיבה: עו"ד דורון נגרין

החלטה

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטת ד' עטר) מיום 24.11.2015 בת"פ 53470-12-14, בגדרו נגזר על המבקש עונש מאסר בפועל לתקופה של 20 חודשים, בניכוי ימי מעצרו (כחודש וחצי), עונש של מאסר מותנה ופיצוי בסך של 5,000 ש"ח.

1. כעולה מהכרעת הדין, ביום 18.12.2014 ניגש המבקש, יליד 1995, לקטין יליד 1998 בחורשה בגדרה, ודרש ממנו באיומי סכין את כספו. הקטין, אשר חשש מהמבקש, העביר לידיו את מכשיר הטלפון הנייד שלו והמבקש נמלט עם המכשיר הנייד מהמקום. בגין מעשה זה הוגש נגד המבקש כתב אישום המייחס לו עבירה של שוד. כתב האישום תוקן במסגרת הסדר דיוני בין הצדדים, וביום 27.5.2015 הורשע המבקש על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן.
 2. ביום 24.11.2015 ניתן גזר הדין בעניינו של המבקש. בית משפט קמא עמד על חומרת העבירה שבוצעה, ומידת הנזק הפוטנציאלי הטמון בה, וקבע כי מתחם העונש ההולם נמצא בטווח של 18-48 חודשי מאסר בפועל. יחד עם זאת, נוכח גילו הצעיר, עברו הנקי ונסיבותיו האישיות של המבקש קבע בית המשפט כי עונשו של המבקש יהיה בצדו המקל של המתחם, וגזר עליו כאמור עונש מאסר בפועל למשך 20 חודשים, בניכוי ימי מעצרו.
 3. בבקשה שהוגשה במקביל להגשת הערעור נטען, כי יש לעכב את ביצוע גזר הדין נוכח תקופת המאסר הקצרה שנגזרה על המבקש, אשר לאחר הפחתת ימי המעצר עומדת על כ-18 וחצי חודשים בלבד. עוד נטען, כי שירות המבחן הזהיר בתסקיר מעצר שהוכן עובר למתן גזר הדין מפני הנזק שעלול להיגרם למבקש מהחזקתו מאחורי סורג ובריח, וכי נזק זה צפוי לעלות על התועלת שבהחזקתו של המבקש במאסר עד הכרעה בערעור. המבקש מציין בנוסף, כי לפני 11 חודשים שוחרר למעצר בית עם שתיים ביום להתאווורות, וכי לא נרשמה הפרה של תנאי השחרור כל אותה תקופה. בדיון הוסיף הסניגור כי המבקש מצוי כל העת בקשר עם שירות המבחן.
 4. המשיבה מתנגדת לבקשה בציינה כי סיכויי של המבקש שעונשו יופחת כדי מאסר בעבודות שירות אינם גבוהים בהתחשב בעבירה בה מדובר ובמדיניות הענישה. עוד מפנה המשיבה לאמור בתסקיר בעניין גורמי הסיכון להישנות התנהגות עבריינית.
 5. לאחר התלבטות החלטתי לקבל את הבקשה. גם אם סיכויי הערעור אינם גבוהים (לפחות בכל הקשור בביטול מלא של עונש המאסר בין כתלי הכלא), ואיני מבטא בעניין זה עמדה נחרצת, איני סבור שבמכלול הנסיבות גוברים באופן מובהק השיקולים שבריצוי מידי של עונש המאסר. מדובר בבחור צעיר, ללא עבר פלילי, הנתון לעת הזו בתנאים מגבילים שיש בהם כדי להפחית ממסוכנותו. במקביל, המבקש מקיים קשר טיפולי-שיקומי עם שירות המבחן, אשר מצידו, פירט בתסקיר את הסיכונים שבכליאת המבקש, ובהם חשש מהדרדרות במצבו אשר תקשה על שיקומו בעתיד. אוסיף כי מדובר בתקופת מאסר שגם אם אינה קצרה במיוחד, אינה ממושכת עד שיהיה נתון זה, כשלעצמו, להכריע את גורל הבקשה לעיכוב הביצוע.
- לפיכך אני מעכב את תחילת ריצוי עונש המאסר שנגזר על המבקש עד לסיום הליכי הערעור. כל תנאי השחרור שנקבעו, כמו גם הערבויות ועיכוב יציאת המבקש מהארץ, יעמדו בתקפם עד להתייצבות המערער לריצוי עונשו.

המזכירות תקבע את מועד הדיון בערעור בהתחשב בכך שהמשיב נתון במעצר בית.

ניתנה היום, כ"ה בטבת התשע"ו (6.1.2016).

ש ו פ ט
